

Joi, 14 martie 2013

P7_TA(2013)0091

Protecția sănătății publice împotriva perturbatorilor endocrini**Rezoluția Parlamentului European din 14 martie 2013 referitoare la protecția sănătății publice împotriva perturbatorilor endocrini (2012/2066(INI))**

(2016/C 036/14)

Parlamentul European,

- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE(7) ale Comisiei⁽¹⁾ (Regulamentul REACH),
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006⁽²⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului⁽³⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012 privind punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide⁽⁴⁾,
- având în vedere Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei⁽⁵⁾ („DCA”),
- având în vedere Directiva 2009/128/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unui cadru de acțiune comunitară în vederea utilizării durabile a pesticidelor⁽⁶⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind produsele cosmetice⁽⁷⁾,
- având în vedere propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor 2000/60/CE și 2008/105/CE în ceea ce privește substanțele prioritare din domeniul politicii apei,
- având în vedere cadrul conceptual al OCDE de testare și evaluare a perturbatorilor endocrini,
- având în vedere proiectul de document orientativ privind orientările de testare standardizate pentru evaluarea substanțelor chimice în ceea ce privește perturbările endocrine (2011),
- având în vedere proiectul de document de revizie detaliat intitulat „Stadiul științelor privind tehnica in vitro, metodele de investigație și testare in vitro și limitele lor pentru evaluarea perturbatorilor endocrini”,
- având în vedere viitoarea propunere a Comisiei referitoare la „Planul pentru salvagardarea resurselor de apă ale UE”,
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei, intitulat „Punerea în aplicare a strategiei comunitare privind perturbatorii endocrini – o serie de substanțe susceptibile să interfereze cu sistemul hormonal al oamenilor și animalelor” (COM(1999)0706), (COM(2001)0262 și (SEC(2004)1372),

⁽¹⁾ JO L 396, 30.12.2006, p. 1.⁽²⁾ JO L 353, 31.12.2008, p. 1.⁽³⁾ JO L 309, 24.11.2009, p. 1.⁽⁴⁾ JO L 167, 27.6.2012, p. 1.⁽⁵⁾ JO L 327, 22.12.2000, p. 1.⁽⁶⁾ JO L 309, 24.11.2009, p. 71.⁽⁷⁾ JO L 342, 22.12.2009, p. 59.

Joi, 14 martie 2013

- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei, intitulat „Al patrulea raport privind punerea în aplicare a strategiei comunitare privind perturbatorii endocrini – o serie de substanțe susceptibile să interfereze cu sistemul hormonal al oamenilor și animalelor” (COM(1999)0706), (SEC(2011)1001),
 - având în vedere Strategia europeană de mediu și sănătate și Planul de acțiune european pentru mediu și sănătate (2004-2010) care, printre altele, recunosc necesitatea luării în considerare a expunerii combinate la substanțe chimice în cadrul evaluărilor de risc,
 - având în vedere comunicarea Comisiei către Consiliu privind principiul precauției (COM(2000)0001),
 - având în vedere Raportul tehnic al AEM nr. 2/2012, intitulat „Efectele perturbatorilor endocrini asupra animalelor, oamenilor și mediilor acestora”,
 - având în vedere rezoluția sa din 20 octombrie 1998 privind perturbatorii endocrini ⁽¹⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 6 mai 2010 privind comunicarea Comisiei intitulată „Acțiune împotriva cancerului: parteneriat european” ⁽²⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 20 aprilie 2012 referitoare la revizuirea celui de-al șaselea Program de acțiune pentru mediu și la stabilirea priorităților pentru cel de-al șaptelea Program de acțiune pentru mediu – Un mediu mai bun pentru o viață mai bună ⁽³⁾,
 - având în vedere „Studiul privind evaluarea științifică a 12 substanțe în contextul listei de acțiuni prioritare privind perturbatorii endocrini”,
 - având în vedere studiul „DHI Water and Environment” privind consolidarea listei de priorități privind perturbatorii endocrini, în care se acordă o atenție deosebită substanțelor chimice produse în cantități mici,
 - având în vedere „Studiul privind ultimele informații disponibile privind perturbatorii endocrini”, număr de contract al proiectului 070307/2009/550687/SER/D3,
 - având în vedere raportul intitulat „Efectele perturbatorilor endocrini asupra animalelor, oamenilor și mediului acestora”, Weybridge+15 (1996–2011) (ISSN 1725-2237),
 - având în vedere Directiva 2010/63/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 septembrie 2010 privind protecția animalelor utilizate în scopuri științifice,
 - având în vedere definiția substanțelor chimice cu efect de perturbator endocrin elaborată de Organizația Mondială a Sănătății (OMS) și de Programul internațional pentru securitate chimică (IPCS) ⁽⁴⁾;
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A7-0027/2013),
- A. întrucât, în ultimii douăzeci de ani, numărul afecțiunilor și bolilor hormonale la oameni a crescut, câteva exemple fiind deteriorarea calității spermei, pubertatea precoce, frecvența crescută a cazurilor de malformații ale organelor genitale și a unor anumite forme de cancer, precum și a bolilor metabolice; întrucât anumite probleme neurologice și anumite boli degenerative, anumite efecte asupra funcțiilor de neurodezvoltare, asupra sistemului imunitar sau al epigeneticii pot fi legate de expunerea la substanțe chimice cu efect de perturbator endocrin; întrucât este nevoie de cercetări suplimentare pentru a înțelege mai bine cauza acestor boli;

⁽¹⁾ JO C 341, 9.11.1998, p. 37.

⁽²⁾ JO C 81 E, 15.3.2011, p. 95.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2012)0147.

⁽⁴⁾ Definiția din raportul OMS/IPCS (2002): „Un perturbator endocrin este o substanță sau un amestec exogen care alterează funcția (funcțiile) sistemului endocrin și, în consecință, cauzează efecte negative asupra sănătății unui organism intact sau a descendenților lui sau a (sub)populațiilor.” Un eventual perturbator endocrin este „o substanță sau un amestec exogen care are proprietăți care ar putea cauza perturbări endocrine într-un organism intact sau la descendenții lui sau la (sub)populații.” (<http://www.who.int/ipcs/publications/en/ch1.pdf>)

Joi, 14 martie 2013

- B. întrucât substanțele chimice care acționează ca perturbatori endocrini pot avea efecte estrogenice sau antiestrogenice care afectează funcțiile sistemului reproductiv la femei, alterând concentrațiile hormonale și menstruațiile femeilor, precum și fertilitatea lor, favorizând apariția unor boli uterine, precum fibroamele și endometrioza, și afectând creșterea sânilor și lactația; întrucât astfel de substanțe au fost identificate ca fiind factorii de risc responsabili pentru pubertatea precoce la fete, cancerul mamar, pierderi de sarcină și diminuarea fertilității sau infertilitate;
- C. întrucât un număr mare de studii științifice au indicat că substanțele chimice cu efect de perturbator endocrin, în special combinate, joacă un rol atât în bolile cronice, inclusiv cancerele hormonale, obezitatea, diferitele tipuri de diabet, cât și în problemele reproductive;
- D. întrucât nu există suficiente dovezi științifice potrivit cărora tulburările hormonale întâlnite la animale, inclusiv anomaliile reproductive, masculinizarea gastropodelor, feminizarea peștilor sau reducerea multor populații de moluște din diverse părți ale lumii, au legătură cu impactul substanțelor chimice cu proprietăți de perturbator endocrin;
- E. întrucât există mai multe cauze posibile ale frecvenței crescute a afecțiunilor endocrine la oameni; întrucât, în prezent, există date științifice importante care arată că aceasta depinde, parțial, de influența substanțelor chimice cu proprietăți de perturbator endocrin;
- F. întrucât există dificultăți majore de demonstrare a legăturii cauzale dintre expunerea la anumite substanțe chimice și modificarea echilibrului hormonal cu risc pentru sănătate;
- G. întrucât, în ceea ce privește substanțele chimice cu proprietăți de perturbator endocrin, demonstrarea legăturii cauzale este îngreunată, de exemplu, din următoarele motive:
- perioada dintre expunere și apariția efectelor epigenetice poate fi lungă, iar perturbatorii endocrini pot avea un efect dăunător peste câteva generații;
 - riscul unor efecte negative este diferit în diferitele stadii ale dezvoltării, iar perioada critică poate fi foarte scurtă, de exemplu, în timpul dezvoltării fătului;
 - în timpul vieții, oamenii sunt expuși unui număr mare de substanțe chimice în amestecuri complexe,
 - perturbatorii endocrini pot interacționa între ei, precum și cu propriul sistem endocrin al corpului;
 - perturbatorii endocrini pot acționa în concentrații extrem de mici și pot, astfel, genera efecte negative în doze scăzute; în cazurile în care legătura doză-efect nu este monotonă, gradul de dificultate în ceea ce privește previzibilitatea devine și mai mare;
 - cunoștințele noastre cu privire la sistemul endocrin la oameni și animale sunt în continuare limitate;
- H. întrucât există în legislația UE dispoziții juridice privind perturbatorii endocrini, dar nu există criterii pentru a stabili dacă o substanță poate fi considerată ca având proprietăți de perturbator endocrin, ceea ce subminează buna punere în aplicare a dispozițiilor juridice; întrucât ar trebui stabilit un program pentru a asigura aplicarea rapidă a viitoarelor criterii;
- I. întrucât, la nivelul UE, nu există programe de monitorizare coordonate sau combinate dedicate în mod special perturbatorilor endocrini;
- J. întrucât coordonarea modului de colectare, gestionare, evaluare și raportare a datelor în cadrul diferitelor programe de monitorizare este insuficientă sau inexistentă;
- K. întrucât, în momentul de față, nu este posibilă analizarea din punct de vedere juridic a efectelor combinate dintre perturbatorii endocrini din produse și bunuri reglementate de acte legislative diferite;
- L. întrucât cerințele privind informațiile standard din legislația UE privind substanțele chimice sunt insuficiente pentru a identifica în mod adecvat proprietățile de perturbator endocrin;
- M. întrucât o serie de acte legislative ale UE au ca scop protejerea cetățenilor față de expunerea la substanțe chimice periculoase; întrucât, cu toate acestea, legislația actuală a UE evaluează fiecare expunere în parte și nu oferă o evaluare completă și integrată a efectelor cumulate care să ia în considerare diferitele căi de expunere sau diferitele tipuri de produse;

Joi, 14 martie 2013

1. consideră, pe baza unei evaluări generale a cunoștințelor actuale, că principiul precauției presupune, în conformitate cu articolul 192 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea UE (TFUE) ca legislatorii și Comisia să ia măsuri adecvate pentru a reduce, atunci când este cazul, expunerea pe termen scurt și pe termen lung a oamenilor la perturbatorii endocrini, realizând un efort de cercetare mult mai important pentru a îmbunătăți cunoștințele științifice privind efectele perturbatorilor endocrini asupra sănătății umane;
2. amintește că principiul precauției se aplică într-un context de incertitudine științifică, în care un risc poate fi definit numai pe baze unor cunoștințe imperfecte – care nu sunt nici imuabile, nici infailibile, dar în care este necesar să se acționeze pentru a evita sau a reduce consecințe posibil grave sau ireversibile pentru sănătatea umană și/sau mediu;
3. consideră că, atunci când se poate bănui existența unor efecte adverse ale substanțelor cu efect de perturbator endocrin, trebuie puse în aplicare măsuri de protecție a sănătății umane; subliniază, în plus, faptul că, având în vedere potențialul substanțelor cu efect de perturbator endocrin de a provoca efecte dăunătoare sau ireversibile, absența unor cunoștințe exacte, inclusiv a unei dovezi definitive a unor legături cauzale, nu ar trebui să împiedice luarea unor măsuri de protecție a sănătății conform principiului precauției, ținând seama, în același timp, de principiul proporționalității;
4. consideră că protejarea femeilor împotriva eventualelor riscuri prezentate de perturbatorii endocrini pentru sănătatea lor reproductivă este de maximă importanță; îndeamnă, prin urmare, Comisia să acorde prioritate finanțării activităților de cercetare a efectelor perturbatorilor hormonalți asupra sănătății femeilor și să sprijine studiile pe termen lung de monitorizare a sănătății femeilor pe parcursul unor perioade mari din viețile lor, facilitând astfel o evaluare bazată pe dovezi a efectelor pe termen lung și pe mai multe generații a expunerii la perturbatori endocrini;
5. îndeamnă, prin urmare, Comisia să prezinte cât mai curând propuneri privind criteriile generale bazate pe definiția perturbatorilor endocrini dată de Programul internațional pentru securitate chimică (IPCS) al Organizației Mondiale a Sănătății (OMS), precum și privind cerințe referitoare la testele și informațiile privind substanțele chimice comercializate, și solicită ca legislația UE să precizeze în mod clar care substanțe pot fi considerate ca având proprietăți de perturbator endocrin; dorește să se aibă în vedere posibilitatea introducerii categoriei „perturbator endocrin” ca o clasă în cadrul regulamentului, împărțită în diferite categorii bazate pe forța probantă a datelor;
6. subliniază că este esențial ca criteriile de stabilire a proprietăților de perturbator endocrin să se bazeze pe o evaluare detaliată a riscurilor, realizată pe baza cunoștințelor științifice actuale, ținând seama de eventualele efecte combinate, precum și de efectele pe termen lung și efectele din perioadele critice ale dezvoltării; această evaluare a riscurilor ar trebui să fie apoi folosită în cadrul procedurilor de evaluare și gestionare a riscurilor, astfel cum este prevăzut în diferite instrumente legislative relevante;
7. îndeamnă Comisia să ia măsuri suplimentare în domeniul politicii privind substanțele chimice și să accelereze activitățile de cercetare care asigură atât evaluarea potențialului de perturbator endocrin al substanțelor chimice individuale, cât și posibilitatea de a evalua impactul cumulativ al combinațiilor identificate ale substanțelor asupra sistemului endocrin;
8. consideră că criteriile privind perturbatorii endocrini trebuie să se bazeze pe criteriile de definire a „efectului negativ” și a „modului de acțiune endocrină”; definiția OMS reprezintă o bază adecvată în acest sens; consideră că atât „efectele negative”, cât și „modul de acțiune endocrină” trebuie analizate și comparate în paralel în cadrul unei evaluări detaliate; consideră că efectele observate ar trebui considerate ca fiind dăunătoare dacă există date științifice care indică acest lucru; subliniază că ar trebui luate în considerare eventualele efecte combinate, precum amestecurile sau efectele de cocktail;
9. subliniază că criteriile care determină ce poate fi considerat ca fiind perturbator endocrin trebuie să aibă o bază științifică și să fie orizontale; consideră că ar trebui utilizată o abordare bazată pe importanța dovezilor și că nu ar trebui ca un singur criteriu să fie considerat ca fiind determinant sau decisiv pentru identificarea unui perturbator endocrin; consideră, de asemenea, că, ulterior, ar trebui realizată o evaluare socioeconomică, în conformitate cu legislația relevantă;
10. consideră că toate datele și informațiile științifice revizuite inter pares, inclusiv o evaluare a literaturii științifice și a studiilor din afara bunelor practici de laborator, ar trebui luate în considerare, cu meritele și deficiențele lor, la evaluarea condițiilor în care o substanță are sau nu proprietăți de perturbator endocrin; de asemenea, este de părere că este important să se ia în considerare metode moderne și cercetări recente;

Joi, 14 martie 2013

11. îndeamnă Comisia să introducă cerințe corespunzătoare pentru testele de identificare a substanțelor cu proprietăți de perturbator endocrin în întreaga legislație relevantă; consideră că ar trebui puse în aplicare cele mai recente metode de testare validate și recunoscute internațional, precum cele elaborate de către OCDE, Laboratorul de referință pentru alternative la testarea pe animale al Uniunii Europene (EURL ECVAM) sau de programul de depistare a perturbatorilor endocrini al Agenției de protecție a mediului a SUA; indică faptul că programul de metode de testare al OCDE privește hormonii sexuali și tiroidieni, precum și steroidogeneza; indică, în schimb, faptul că nu există teste pentru multe alte componente ale sistemului endocrin, de exemplu insulina și hormonii de creștere; consideră că metodele de testare și documentele orientative ar trebui elaborate astfel încât să ia mai bine în considerare perturbatorii endocrini, eventualele efecte ale dozelor scăzute, efectele combinate și legăturile doză-efect nemonotone, în special în ceea ce privește perioadele de expunere critice din timpul dezvoltării;
12. ar trebui promovată dezvoltarea unor metode de testare care nu implică animale în vederea obținerii de informații relevante pentru siguranța umană și pentru a înlocui experimentele efectuate în prezent pe animale;
13. consideră că ar trebui să se promoveze utilizarea metodelor de testare care nu implică animale și alte strategii de evaluare a riscurilor, iar experimentele efectuate pe animale ar trebui reduse la minimum, în vreme ce experimentele pe vertebrate ar trebui efectuate numai ca ultimă soluție; reamintește faptul că, în conformitate cu Directiva 2010/63/UE, experimentele efectuate pe animale vertebrate trebuie înlocuite, reduse sau îmbunătățite; îndeamnă, prin urmare, Comisia să elaboreze norme pentru evitarea duplicării testelor și să se asigure că duplicarea testelor și studiilor pe vertebrate este interzisă;
14. invită Comisia și statele membre să elaboreze registre privind problemele de sănătate reproductivă pentru a elimina lacunele de date de la nivelul UE;
15. invită Comisia și statele membre să elaboreze date fiabile privind impactul socioeconomic al afecțiunilor și bolilor hormonale;
16. consideră că ar trebui să fie posibil ca organismele decizionale să abordeze substanțele cu moduri de acțiune și proprietăți identice în grup atunci când există suficiente date disponibile, iar atunci când nu există suficiente date disponibile, substanțele ar trebui grupate pe baza asemănării lor structurale, de exemplu, pentru a stabili prioritățile testărilor ulterioare, pentru a proteja publicul cât mai rapid și eficient posibil de efectele expunerii la perturbatori endocrini, limitând numărul de testări pe animale; consideră că substanțele chimice cu asemănări structurale ar trebui grupate dacă producătorul sau importatorul nu poate demonstra siguranța unei substanțe chimice într-un mod satisfăcător pentru organismele decizionale; indică faptul că, în acest caz, aceste organisme pot utiliza informațiile referitoare la substanțele chimice cu o structură asemănătoare pentru a completa datele existente cu privire la o anumită substanță chimică pe care o analizează în vederea obținerii unor concluzii privind măsurile ce se impun;
17. îndeamnă Comisia să revizuiască strategia UE privind perturbatorii endocrini pentru a asigura o protecție efectivă a sănătății umane prin acordarea unei mai mari atenții principiului precauției, respectând în același timp principiul proporționalității, și să depună eforturi, atunci când este necesar, pentru reducerea expunerii persoanelor la perturbatori endocrini;
18. îndeamnă Comisia și statele membre să țină cont într-o măsură mai mare de faptul că consumatorii trebuie să dispună de informații fiabile – prezentate într-o formă corespunzătoare și într-o limbă pe care pot să o înțeleagă – cu privire la pericolele perturbatorilor endocrini, efectele acestora și eventualele mijloace de protecție împotriva acestora;
19. îndeamnă Comisia să introducă în legislația relevantă un program concret de aplicare a viitoarelor criterii și a cerințelor de testare modificate privind perturbatorii endocrini, inclusiv revizuirii ale aprobării privind substanțele active utilizate în pesticide și produse biocide, precum și o foaie de parcurs care să conțină acțiuni și obiective specifice pentru a reduce expunerea la perturbatorii endocrini;
20. consideră că baza de date privind substanțele active din punct de vedere hormonal, instituită în cadrul strategiei actuale, trebuie actualizată permanent;
21. îndeamnă Comisia să realizeze, în cadrul revizuirii sale în curs a Strategiei comunitare privind perturbatorii endocrini din 1999, o revizuire sistematică a tuturor actelor legislative relevante existente și, dacă este cazul, până la 1 iunie 2015, să modifice legislația în vigoare sau să prezinte noi propuneri legislative, care să includă evaluări de risc, pentru a reduce în mod adecvat expunerea persoanelor, în special a grupurilor vulnerabile, precum femeile însărcinate, bebelușii, copiii și adolescenții, la perturbatori endocrini;

Joi, 14 martie 2013

22. solicită Comisiei, în cadrul viitoarei revizuirii a Strategiei UE privind perturbatorii endocrini să stabilească un calendar precis, indicând etapele intermediare, pentru:

- aplicarea viitoarelor criterii de identificare substanțelor chimice cu efect de perturbator endocrin;
- revizuirea legislațiilor relevante menționate la punctul 22;
- publicarea, înainte de 20 decembrie 2014, a unei prime versiuni a unei liste cu perturbatorii endocrini prioritari, care să fie actualizată în mod periodic;
- toate acțiunile necesare care prevăd reducerea expunerii populației din UE și a mediului la perturbatorii endocrini;

23. consideră că perturbatorii endocrini ar trebui considerați ca fiind substanțe care prezintă motive de îngrijorare deosebită în sensul regulamentului Reach sau substanțe echivalente în temeiul altor acte legislative;

24. subliniază că știința nu oferă în prezent o bază suficientă pentru stabilirea unei valori-limită sub care nu apar efecte adverse, motiv pentru care ar trebui să se considere că perturbatorii endocrini sunt substanțe fără valoare-prag și orice expunere la aceștia poate genera un risc cu excepția cazului în care producătorul poate furniza dovezi științifice care să indice posibilitatea identificării unui prag, ținând seama de sensibilitatea sporită din perioadele critice de dezvoltare și de efectele combinate;

25. îndeamnă Comisia să sprijine proiectele de cercetare cu obiective-țintă specifice privind substanțele care pot afecta sistemul endocrin și pot spori efectele adverse în concentrații mici sau printr-o expunere combinată, inclusiv dezvoltarea unor noi metode de testare și analiză, precum și o nouă schimbare de model pe baza căilor toxicologice/a căilor de efecte adverse; invită Comisia să includă perturbatorii endocrini, efectele combinate ale acestora și chestiunile conexe în prioritățile programului-cadru de cercetare și dezvoltare;

26. îndeamnă Comisia să dezvolte metode in vitro și in silico în vederea reducerii la minimum a testelor efectuate pe animale pentru depistarea perturbatorilor endocrini;

27. îndeamnă Comisia să solicite ca toate produsele importate din țări terțe să respecte întreaga legislație prezentă și viitoare a UE în materie de perturbatori endocrini;

28. îndeamnă Comisia să includă toate părțile interesate în eforturile de cooperare pentru introducerea modificărilor legislative necesare în vederea îmbunătățirii protecției sănătății umane în raport cu perturbatorii endocrini, și să elaboreze campanii de informare;

29. îndeamnă Comisia să ia în considerare posibilitatea înființării unui centru de cercetare pentru perturbatorii endocrini, care ar trebui să analizeze și să coordoneze cunoștințele privind perturbatorii endocrini la nivelul UE;

30. îndeamnă Comisia să asigure că întreaga legislație relevantă, actuală și viitoare aplică în mod orizontal criteriile de identificare a perturbatorilor endocrini cunoscuți, probabili și potențiali pentru a se atinge un nivel ridicat de protecție;

31. subliniază că, deși prezenta rezoluție se limitează la protecția sănătății umane împotriva perturbatorilor endocrini, este la fel de important să se ia măsuri ferme privind pentru a proteja fauna sălbatică și mediul de perturbatorii endocrini;

32. îndeamnă Comisia să promoveze și să finanțeze programe de informare a cetățenilor cu privire la riscurile pe care perturbatorii endocrini le reprezintă pentru sănătate, astfel încât consumatorii să-și poată adapta, în cunoștință de cauză, comportamentul și stilul de viață; programele de informare trebuie să vizeze în mod special protejarea celor mai vulnerabile grupuri (femeile însărcinate și copiii), astfel încât să poată fi luate măsuri de precauție în timp util;

33. îndeamnă statele membre să îmbunătățească programele de formare a profesioniștilor din domeniul sănătății cu privire la perturbatorii endocrini;

Joi, 14 martie 2013

34. salută includerea substanțelor chimice cu efecte de perturbare a sistemului endocrin printre noile preocupări politice abordate în cadrul Abordării strategice a gestionării substanțelor chimice la nivel internațional (SAICM); îndeamnă Comisia și statele membre să sprijine activitățile SAICM și să promoveze politicile active pentru a reduce expunerea persoanelor și a mediului la perturbatorii endocrini în cadrul tuturor forurilor internaționale, precum OMS sau Programul Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu (PNUM);

35. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

P7_TA(2013)0092

Integrarea migranților, efectele sale asupra pieței muncii și dimensiunea externă a coordonării securității sociale

Rezoluția Parlamentului European din 14 martie 2013 referitoare la integrarea migranților, efectele sale asupra pieței muncii și dimensiunea externă a coordonării securității sociale (2012/2131(INI))

(2016/C 036/15)

Parlamentul European,

- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolele 15, 18, 20, 21 și 34,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 30 martie 2012 intitulată „Dimensiunea externă a coordonării securității sociale în UE” (COM(2012)0153),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 18 noiembrie 2011 intitulată „Abordarea globală în materie de migrație și mobilitate” (COM(2011)0743),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 20 iulie 2011 intitulată „Agenda europeană pentru integrarea resortisanților țărilor terțe” (COM(2011)0455),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 18 aprilie 2012 intitulată „Către o redresare generatoare de locuri de muncă” (COM(2012)0173),
- având în vedere Avizul Comitetului Economic și Social European din 22 februarie 2012 privind Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor intitulată „Agenda europeană pentru integrarea resortisanților țărilor terțe”(SOC/427),
- având în vedere Avizul Comitetului Regiunilor din 16 februarie 2012 intitulat „Noua agendă europeană privind integrarea”,
- având în vedere Avizul din proprie inițiativă al Comitetului Economic și Social European din 18 septembrie 2012 privind contribuția antreprenorilor migranți la economia UE ⁽¹⁾,
- având în vedere studiul Eurofound din 2011 intitulat „Promovarea antreprenoriatului etnic în orașele europene”,
- având în vedere Raportul comun 2012 privind ocuparea forței de muncă din 20 februarie 2012,
- având în vedere Raportul Comisiei din 5 decembrie 2011 privind rezultatele obținute și aspectele calitative și cantitative legate de punerea în aplicare a Fondului european de integrare a resortisanților țărilor terțe pentru perioada 2007-2009 (COM(2011)0847),
- având în vedere raportul de sinteză „A șasea reuniune a Forumului european pentru integrare: implicarea țărilor de origine în procesul de integrare (Bruxelles, 9–10 noiembrie 2011)”,

⁽¹⁾ CESE 638/2012 – SOC/449.